AFGØRELSER

KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 5. januar 2011

om afslutning af undersøgelsesproceduren vedrørende de foranstaltninger, som Brasilien har indført i forbindelse med importen af tekstilvarer

(2011/2/EU)

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3286/94 af 22. december 1994 om fastsættelse af fællesskabsprocedurer på området for den fælles handelspolitik med henblik på at sikre udøvelsen af Fællesskabets rettigheder i henhold til internationale handelsregler, navnlig regler fastlagt i Verdenshandelsorganisationens regi [1], særlig artikel 11, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDUREMÆSSIG BAGGRUND

(1) Den 12. februar 1998 indgav Febeltex, (Fédération Belge du Textile) en klage i henhold til artikel 4 i forordning (EF) nr. 3286/94.

(2) Klageren hævdede, at EU's salg af tekstilvarer i Brasilien var udsat for handelshindringer, jf. artikel 2, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3286/94, herunder en importlicensordning med ikke-automatisk udstedelse af licens, og den måde, hvorpå denne ordning fungerer, bl.a. gennem de obligatoriske importbetalingsbetingelser og minimumsimportpriser.

(3) Kommissionen besluttede derfor efter høring af det rådgivende udvalg, der er nedsat ved forordning (EF) nr. 3286/94, at der forelå tilstrækkelige beviser til at berettige indledningen af en undersøgelsesprocedure med henblik på at undersøge de pågældende juridiske og faktuelle spørgsmål. Følgelig blev der indledt en undersøgelsesprocedure den 27. februar 1998 [2].

B. RESULTATER AF UNDERSØGELSESPROCEDUREN

(4) Den endelige rapport om undersøgelsesproceduren blev rundsendt til EU-medlemsstaterne på mødet i det rådgivende udvalg den 9. november 1998.

(5) I rapporten konkluderedes det, at den brasilianske importlicensordning med ikke-automatisk udstedelse af licens som anvendt i forbindelse med et krav om minimumspris, synes at stride mod:

a) artikel 1, 3 og 5 i WTO-aftalen om importlicensprocedurer, eftersom a) anvendelsen ikke var neutral; b) ordningen ikke blev administreret på en rimelig og retfærdig måde; c) den ikke var med til at gennemføre WTO-konforme restriktioner, og derfor ikke var begrænset i anvendelsesområde og varighed til en foranstaltning, som den selv havde gennemført; og d) den havde yderligere handelshindrende og konkurrenceforvridende virkninger på importen. Desuden var listen over de varer, som var underlagt ikke-automatisk udstedelse, ikke offentliggjort, og ansøgninger om licenser med henblik på import under minimumsprisen forblev ubesvaret fra officiel side i flere måneder.

b) artikel X.1 og X.3 i den almindelige overenskomst om told og udenrigshandel (GATT 1994), da importlicensordningen med ikke-automatisk udstedelse af licens ikke var offentliggjort og ikke blev administreret på en ensrettet, upartisk og rimelig måde.

c) artikel XI.1 i Gatt (1994), da ordningen med minimumspriser var en restriktion ud over skatter, afgifter og andre gebyrer, som var gjort gældende gennem importlicenser for importen af enhver vare fra en hvilken som helst anden kontrahents område uden WTO-konform dokumentation.

C. UDVIKLINGEN EFTER UNDERSØGELSEN

(6) Den 17. marts 1999 [3] besluttede Kommissionen at indlede en WTO-tvistbilæggelsesprocedure. Der blev afholdt WTO-høringer den 19. november 1999. Ved den lejlighed indrømmede Brasilien, at man ikke opfyldte en række af WTO-forpligtelserne om meddelelse i forbindelse med importlicensordningen, selv om man benægtede alle påstande om en praksis med hensyn til fastsættelse af en minimumspris både i forbindelse med importlicens og toldværdiansættelse.

[1] EFT L 349 af 31.12.1994, s. 71.
[2] EFT C 63 af 27.2.1998, s. 2.
[3] EFT L 86 af 30.3.1999, s. 22.

(7) Efter disse høringer gennemgik det brasilianske importlicens- og toldværdiansættelsessystem betydelige ændringer, og EU-erhvervsgrenens adgang til det brasilianske marked for tekstilvarer blev forbedret. Imidlertid er der stadig en række aspekter i det brasilianske importlicens- og toldværdiansættelsessystem, der skal ændres for at kunne sikre, at Brasilien fuldt ud overholder sine forpligtelser i henhold til de relevante WTO-aftaler.

(8) Kommissionen besluttede derfor ved en afgørelse 2001/429/EF [1] at suspendere ovennævnte undersøgelsesprocedure i en periode på seks måneder, samtidig med at man fulgte virkningen af ændringerne i det brasilianske system.

(9) I første kvartal af 2002 var der en række kontakter til de brasilianske myndigheder, som fandt sted med det formål at finde en løsning, som begge parter kunne acceptere. Det Europæiske Fællesskab og Brasilien undertegnede den 6. november 2002 et aftalememorandum om en ordning med hensyn til markedsadgang for tekstiler og beklædning, i henhold til hvilket begge parter blev enige om at afstå fra at anvende ikke-toldmæssige hindringer. Desuden beskæftigede aftalememorandummet sig også med problemet i forbindelse med toldværdiansættelse.

(10) I de mere end syv år, siden aftalememorandummet blev undertegnet, er Kommissionen ikke blev underrettet om særlige problemer eller nye hindringer i forbindelse med markedsadgang for tekstilvarer i Brasilien.

D. **KONKLUSION OG HENSTILLING**

(11) På baggrund af ovenstående analyse skønnes det, at undersøgelsesproceduren har ført til en tilfredsstillende løsning på de hindringer, der blev fremført i klagen fra Febeltex. Undersøgelsesproceduren bør derfor afsluttes, jf. artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3286/94.

(12) Det rådgivende udvalg er blevet hørt om foranstaltningerne i denne afgørelse —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Undersøgelsesproceduren vedrørende de foranstaltninger, som Brasilien har indført i forbindelse med importen af tekstilvarer, afsluttes hermed.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. januar 2011.

På Kommissionens vegne
José Manuel BARROSO
Formand

[1] EFT L 153 af 8.6.2001, s. 30.